

[Undervisningsministeren.]

foretages indstilling, så er jeg bange for, at man løber ind i noget, der ikke praktisk vil kunne realiseres.

I den forbindelse skal man være opmærksom på, at skolekommissionen, som skal foretage indstillingen, nu får fem forældrevalgte repræsentanter over for de seks, der vælges af kommunalbestyrelsen. Der er altså øget forældreindflydelse i skolekommissionen. Man må da for resten heller ikke glemme — der er ingen, der har nævnt det; jeg synes dog, det skal nævnes her — at kommunalbestyrelsens medlemmer i mange tilfælde også er forældre og vel i mange tilfælde også kan anlægge et skolerelevant synspunkt ved vurderingen.

Det er altså ikke uvilje imod at give forældrene kompetence, der har ført til forslaget om, at indstillingsretten ligger hos skolekommissionen; det er en vurdering af, om det vil være praktisk gennemførligt. Men som sagt: kan man finde en praktisk løsning på det, deltager jeg gerne i den. Vi har ikke kunnet finde den. Vi kan — og det kan være et resultat allerede af denne første debat her — udmærket som nævnt af hr. Holger Hansen indføre en bestemmelse i loven om, at skolenævnet deltager i indstillingen, når det gælder lederen ved en bestemt skole; dér har man netop den nære forbindelse mellem den enkelte skole og lederen. Man vil ikke have den samme nære forbindelse mellem de lærere, der ansættes ved en kommunes skolevæsen, og den enkelte skole.

Man har ønsket, at skolenævnene kunne få en række beføjelser ud over dette, og det kan vi drøfte i udvalget. Jeg må dog gøre opmærksom på, at efter forslaget har ethvert skolenævn direkte adgang til at stille forslag til kommunalbestyrelsen om alle forhold vedrørende skolen; men i mange tilfælde, ikke mindst i storkommuner, vil det nok være det mest praktiske, det mest hensigtsmæssige, at indstillinger går via skolekommissionen. Adgangen til at gå direkte til kommunalbestyrelsen er imidlertid direkte nævnt i lovforslaget.

Spørgsmålet om ordensregler er draget frem som noget væsentligt. Det nævnes i forslaget, at det er skolekommissionen, som udfærdiger ordensreglerne. Sådan er det nu, men det hindrer dog ikke, at man også under

den nuværende ordning kan have forskellige ordensreglementer ved de enkelte skoler om forhold, der vedrører den enkelte skole. Jeg gad dog vide, om det ikke er praktisk og værdifuldt, at der er visse ordensregler, som er fælles for alle skolerne i en kommune. Deri behøver ikke at ligge, at den enkelte skole ikke kan have sine særlige regler, der varierer. Men jeg vil gerne drøfte det igen og stiller mig absolut ikke afvisende over for ændringer på dette punkt. Jeg tror dog, at der også her er et hensyn at tage til det samlede skolevæsen inden for kommunen.

Man har fra flere sider nævnt elevrådene, som man gerne vil give en større beføjelse. Jeg har valgt i forslaget at give det den formulering, at elevrådene skal have adgang til at deltage i skolenævnets møder, for så vidt der findes elevråd ved skolen. Jeg mener ikke — det er min bedste overbevisning, den kan naturligvis være forkert, men jeg har en vis erfaring på dette område — at man gavner elevrådstanken ved at påbyde, at der skal være elevråd alle steder, hvis der ikke blandt eleverne eksisterer interesse for at få det oprettet. Jeg tror, at hr. Erhard Jakobsen har ganske ret i, at vil man nå frem til at have elevråd, der er inde i dette, er det nok noget, man skal begynde med helt nede i børnehaveklasserne i mange tilfælde. Hvis eleverne selv har interessen, selv har et ønske om at oprette råd, bør man imødekomme dem, ønsket bør respekteres; men at påbyde gennemførelsen af det, hvor der ikke findes interesse, tror jeg ikke på værdien af. Jeg vil også gøre opmærksom på, at de unge mennesker — jeg vil endda føje til: de meget dygtige unge mennesker — som arbejder med dannelsen af en landsammenslutning af elevråd, over for mig har givet udtryk for, at de ikke ønskede, at der skulle være nogen pligt til at danne elevråd, netop fordi de ønsker, at der er interesse for disse elevråd, før de etableres. De vil derimod gerne have fastslået, at der ikke må være hindringer for oprettelse af elevråd, hvis der er et ønske hos eleverne om at få det, og det vil jeg gerne imødekomme — men det tror jeg i øvrigt alle ville kunne være enige i.

Man har i forbindelse med dette forslag talt om en decentralisering, som ikke går vidt nok. Men det modsatte synspunkt kom